

er faktisk, at man i sydligere Lande lægger meget mindre Vægt paa Smørrets Farve, end vi gjøre her, er der al Sandsynlighed for, at der saaledes kunde blive et Marked for vort Kunstsmør i den Stikelse, hvori det kunde fremstilles, naar vi faae § 7. At det skulde kunne staae vort Meierismør, naar vi faae denne Paragraf, at Udførselen da er tilladt, tror jeg ikke. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) mente og udtalte, at det nu er meget almindeligt, at man udgiver hollandsk Kunstsmør for dansk Kunstsmør, og det vilde ikke kunne ske, naar man forbød Udførsel af Kunstsmør herfra. Det er rigtigt nok, og det er ogsaa rigtigt, at der kan ligge en Fare deri, dersom vi ikke faae § 7, men dersom vi faae § 7, saa vil det ikke godt kunne lade sig gjøre at udgive hollandsk Kunstsmør for dansk; thi Hollænderne vilde blive ved med at farve deres Kunstsmør. Og at det skulde kunne staae vort Meierismør i fjerneste Maade, om der i alle Butikerne, endogsaa i England, kom til at ligge hvidt eller svaggult dansk Kunstsmør ved Siden af farvet dansk Meierismør, eller at det i fjerneste Maade skulde kunne overføre Mistanken fra Kunstsmørret paa Meierismørret, tror jeg ikke. Jeg tror tværtimod snarere, at det vilde støtte Tiliden til det danske Meierismørs Værdighed, naar de fik et saa haandgribeligt Bevis for, at dansk Kunstsmør ikke kan forveksles med dansk Meierismør. Vedtages § 7, skal jeg derfor tilraade at stemme imod Udførselsforbudet. Vedtages § 7 ikke, skal jeg tillade mig at tilraade at stemme for Udførselsforbudet i 3 Aar. Jeg skal endnu gjøre den Bemærkning, at det maatte var det vigtigste, at hele Loven fik en bestemt Tidsgraendse for sin Varighed, ligesom der er ved den nu-gjældende, men det er jo Noget, som kan tages under nærmere Overveielse mellem 2den og 3die Behandling.

Wagner: Det er vistnok mangfoldige Gange blevet udtalt før dette Møde, at det maatte anses for givet, at der ikke kunde stiges noget som helst Nytt i denne Sag. Jeg maa tilstaa, at ogsaa jeg havde antaget dette, men jeg har rigtignok gjort den Erfaring, at jeg her tog fejl. Det maa vistnok indrømmes af Alle, at det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) har udtalt i Dag, er noget Nytt, i alt Fald i hans Mund. Denne næsten overstrømmende Beundring for Sagtyndigheden, som vi fik at høre fra ham ved denne Leilighed, denne Ærbødighed for og Væien sig for dem, som nærmest ere interesserede i den foreliggende

Sag, er Noget, som jeg maa tilstaa, jeg ikke havde ventet at høre i den Mund; det har virkelig havt en vis Interesse for mig. — Jeg havde tænkt paa, om jeg ikke skulde frasælbe Ordet, idet jeg maa erkjende, at jeg ligesaa lidt som den ærede Ordfører for Mindretallet er usagkyndig i dette Spørgsmaal, forsaavidt ingen af os giver sig af med at producere Smør, men jeg har dog betænkt mig, og har trostet mig med, at har jeg end ikke Berettigelse til at tale med som Producent, saa kan jeg dog gjøre det som Konsument, i Retning af at smage paa Smørret ere vi jo dog til en vis Grad Alle Sagtyndige. Mit Standpunkt er i det Store og Hele nærmest Flertallets. Jeg betragter det som aldeles utvivlsomt, at for Konsumenternes Vedkommende betegner Kunstsmørret et væsentligt Fremstrid. Man behøver blot at gjøre det meget simple Experiment at kjøbe sig til samme Pris 1 Pd. Smør og 1 Pd. Kunstsmør, man kan jo kjøbe det i den samme Butik. Naar man saa undersøger de to Slags Vares Bestaffenhed i Henseende til Smag, Lugt og Udseende, saa vil det være aldeles utvivlsomt for Enhver, at der er gjort et bethydet Fremstrid. Den konsumerende Befolkning faar for de samme Penges et betydeligt bedre Næringsmiddel, siden Kunstsmørret er kommen rigtig frem, end den tidligere kunde faae. Man behøver ikke at gaa ned i Butikken, man kan godt blive udenfor og dog forvise sig om, i hvilken Grad dette Fabrikat har vundet Tilslutning. Det ses alene af den Omstændighed, at disse Plakater, der tidligere fandtes i alle Butiker, og hvorpaa der stod: „Kunstsmør søres ikke“, ere, mig bekjendt, aldeles forsvundne. Der er ikke en eneste Smørhandler, der har den Plakat i sit Vindue. De føre Kunstsmør, saavel som alt andet Smør. Naar vi altsaa her skulle gaa til exceptionelle Forholdsregler, til andre end dem, der hidtil har været Tale om, saa maa det ene være af Hensyn til Faren for vor Export. Det skal jeg da ogsaa villig indrømme, at bliver den truet, saa vil derigennem ligesaavel Konsumenterne indirekte som Producenterne direkte rammes. Det er imidlertid allerede fremhævet af den ærede Ordfører, at der ikke er Noget, der tyder paa, at vi ere stærkt udsatte i den Henseende. Det er stadig stigende Kvantiteter, der udføres herfra Landet, og der er ikke noget Tegns paa, at Prisen paa vort Smør synker i Forhold til andre Landes. Det er tværtimod snarere steget med en enkelt Undtagelse, som jeg skal komme tilbage til. Man har anført Holland som afstrækkende for os. Det er allerede blevet berørt af den ærede Ordfører, at Rigtigheden af denne Henvisning dog næppe er